

ΑΝΗΚΩ σε μια γενιά που είχε πιστέψει στην πολιτική. Είχα πιστέψει δηλαδή ότι η πολιτική και η συμμετοχή σε αυτή μπορεί να αλλάξει τη ζωή, μπορεί να φέρει τα πράγματα πάνω κάτω. Θαύμασα πολιτικούς γιατί με εντυπωσίασαν οι οραματισμοί τους, ο παθιασμένος τους λόγος για αλήθεια και δικαιοσύνη, η αγωνία και η ευθύνη τους για να φτιάξουν έναν κόσμο καλύτερο, τα κηρύγματά τους αλλά και οι αγώνες τους για δημοκρατία και ελευθερία, γιατί πίστεψα στο ασυμβίβαστο του χαρακτήρα τους, γιατί τα εμπιστεύτηκα. Από τότε που τα πίστεψα αυτά, κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι, όπως λένε και πολλά πιστεύω συλλογικά αλλά και ατομικά έγιναν χλιδια κομμάτια. Αν ψάξει κανείς στις αιτίες θα βρει παραπάνω από μια. Ασφαλώς η διαφθορά των πολιτικών στη διαχείρηση των κοινών είναι η μόνη και μοναδική αιτία που με έκαναν να γυρίσω την πλάτη όχι στην πολιτική, αλλά στην πολιτική της παρούσας.

ΠΟΙΟΣ ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ότι η πολιτική σήμερα δεν ακολουθεί μια διαδρομή που οδηγεί στην κυριαρχία των οικονομικά ισχυρών απέναντι στους αδυνάτους; Αν νομίζετε ότι καθορίζει

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

τις τύχες της ανθρωπότητας ο Μπάρακ Ομπάμα ή της Αυστραλίας ο Κέβιν Ραντ ή της Ελλάδας ο Γιώργος Παπανδρέου, πέσατε εξώ. Οι νέες Ι-

σμιοί στους επιχειρηματίες των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Αυτοί λοιπόν και οι όμοιοι τους έχουν το γενικό πρόσταγμα.

μονεύουν τη ζωή μας. Τα άλλα είναι απλά «λόγια του αέρα». Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα την περίφημη απολιτικοποίηση της πολιτικής ζωής. Προσέξτε. Όχι της κομματικής. Ο πολίτης δεν ενδιαφέρεται πια για τα κοινά, αφού όλοι αυτοί οι κύριοι που μας ελέγχουν μας τροφοδοτούν με οτιδήποτε άλλο παρά με την πολιτική. Και έτοι η περίφημη Δημοκρατία είναι κενό γράμμα, μια φουσκα με όμορφα και παχιά λόγια. Γιατί Δημοκρατία δίχως ενημέρωση και πληροφόρηση δεν υπάρχει.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ της απολιτικοποίησης, την οποία τα Κόμματα ακολουθούν εδώ και χρόνια, έχει πλέον γίνει θανατηφόρα και για τα Κόμματα και για τους πολιτικούς. Όμως πιστεύω στην πολιτική. Και αυτή η τάση της απολιτικοποίησης του απλού πολίτη πρέπει να αναστραφεί. Έστω και αν οι πιο οικοσπαστικές δυνάμεις της κοινωνίας έχουν σιγήσει, πρέπει να βρεθούν τρόποι για να αλλάξουμε την κατάσταση. Άλλιως «μαύρη μαυρίλα πλάκωσε». Γιατί θα γίνουμε τα θύματα στην αυθαιρεσία της «επιεικούς κρίσης» (equitas) του Μεσαίωνα κατά το δοκούν του ισχυρού.

Δυο Ελληνικά Φεστιβάλ ... με την Λαϊκή Τράπεζα πάντα παρούσα

Για μια ακόμη φορά πρόσφατα γιορτάστηκε ο Ελληνισμός με δυο από τις πιο μεγάλες πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αυστραλίας, το Ελληνικό Φεστιβάλ του Σύνδενου και οι Αντίποδες στην Μελβούρνη. Και στις δύο εκδηλώσεις παραβρέθηκαν ελληνόπουλα ντυμένα στα γαλανόλευκα, σημαίες, μπαλόνια, τραγούδια, χοροί, λουκουμάδες και σουβλάκια. Τίμησαν με την παρουσία τους αντιπρόσωποι της κυρένησης, κοινοτικοί οργανισμών και φυσικά πλήθη από Έλληνες και φιλέλληνες πάσης φύσης. Οι ντόπιοι και από Ελλάδα καλλιέχνες (με το Στάθη Ραφτόπουλο και τον Γιώργο Ξανθιώτη στο Σύνδενο και ιδιαίτερο καλεσμένο τον Άγγελο Διονυσίου στην Μελβούρνη) κάνανε τον κόσμο να θυμηθεί λίγο Ελλάδα.

Ως Μέγας Χορηγός για τους Αντίποδες και Χορηγός του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σύνδενου, η Λαϊκή Τράπεζα

συνεχίζει να υποστηρίζει τον Ελληνισμό της Αυστραλίας. Ο Σπύρος Κανελλάκης (Διευθυντής Μάρκετινγκ της Λαϊκής Τράπεζας) που παραβρέθηκε και στις δύο εκδηλώσεις θα ήθελε να ευχαριστήσει στο Σύνδενο τους

οργανωτές για άλλη μια πετυχημένη εκδήλωση στο Ντάρλιγκ Χάρμπορ, χώρος που αποδεικνύει πως μπορεί να προσελκύει κόσμο στην μεγάλη αυτή εορτή. Στην Μελβούρνη για τους Αντίποδες ευχαριστεί το Βασίλη Παπα-

στεργιάδη και την ομάδα του που καταφέραν να δημιουργήσουν μια καταπληκτική και γνήσια Ελληνική ατμόσφαιρα συνοδευόμενη από γνωστούς Έλληνες καλλιέχνες.

Ευχαριστεί και όλο το κόσμο που παραβρέθηκε στις σημαντικές αυτές εκδηλώσεις με ιδιαίτερο ευχαριστώ στους πελάτες που πέρασαν από τα περίπτερα της τράπεζας και του προσωπικού που δούλευε τα δύο Σαββατοκύριακα. Και του χρόνου!

